

Nr 4/2008

Dags för e-tidningen

Ur innehållet

Holmberg...

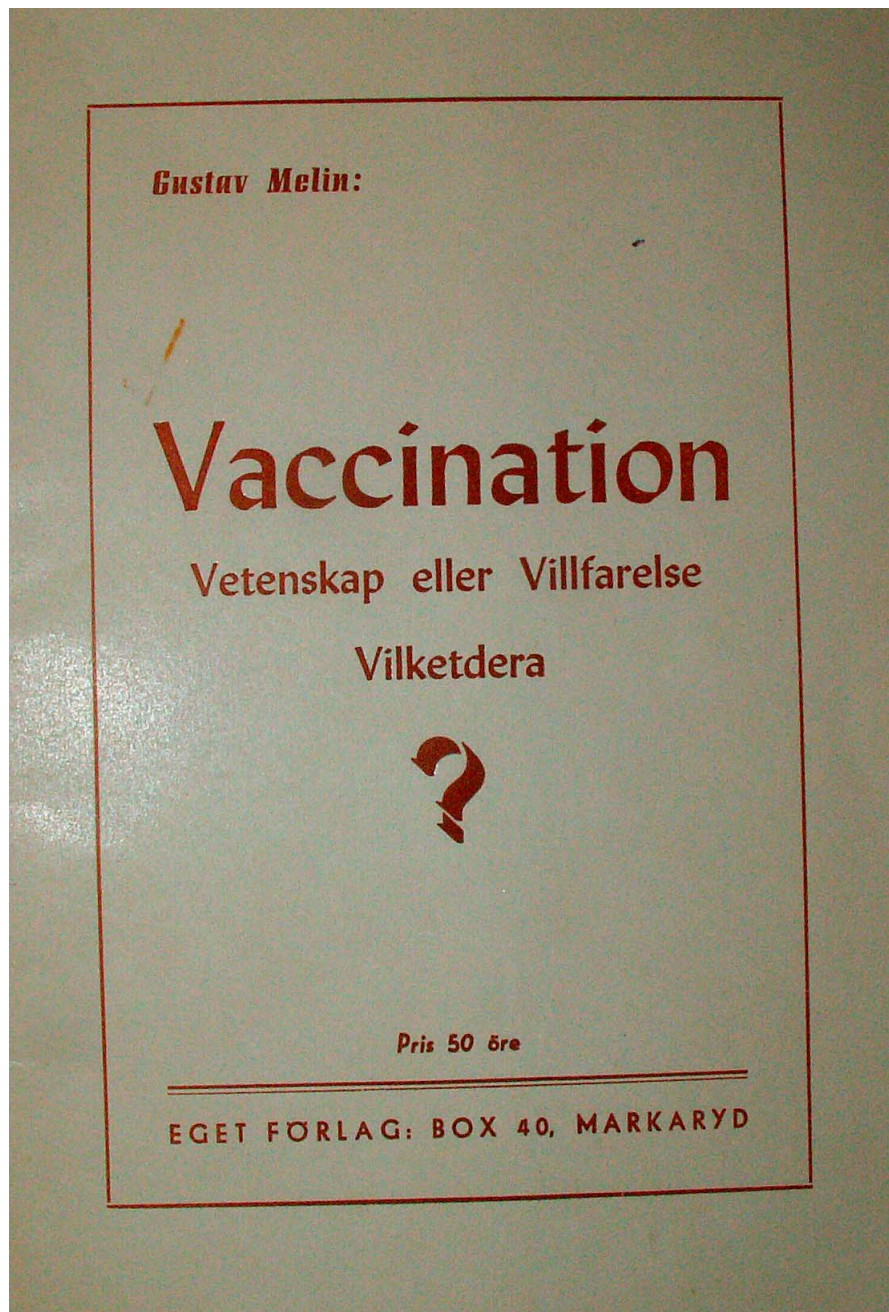
Tre olika uttryck

Franska bilder

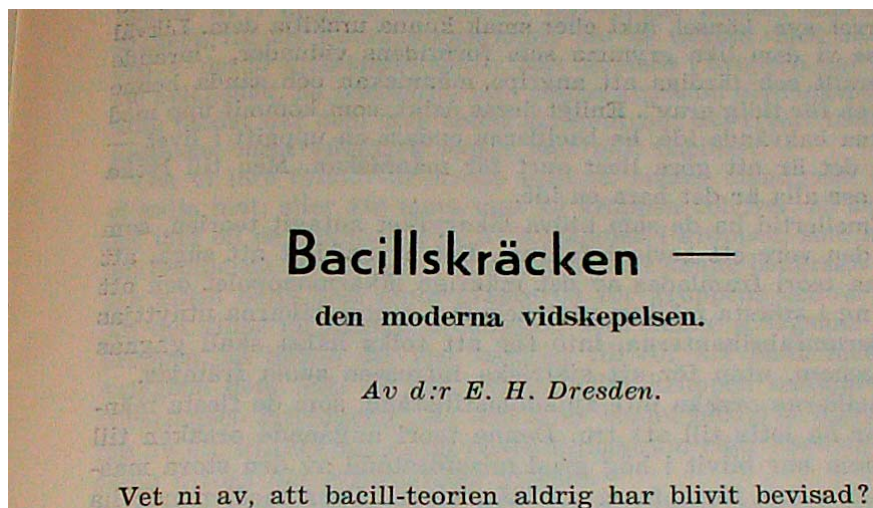

Holmberg hade en liten mekanisk verkstad. Det fanns svarvar, stora plåtsaxar och maskiner med remdrift. Han var en slags uppfinnare och det han tillverkade i firman sålde han till Fabriken. Han hade alltid på sig en svart kostym, väst och en klocka i bröstfickan med en guldkedja. Det hade kunnat se bra ut om han någon gång hade tvättat sig. Men det gjorde han aldrig. Hans händer och ansikte och kostym var mörk och svart av smuts. Nattetid sov han på kökssoffan med alla sina kläder på sig.

Holmberg hade klumpfot. En gång i ungdomen hade han blivit skjuten i foten, det var ett vådaskott. Men läkaren som opererade gjorde ett misstag och Holmberg blev handikappad resten av sitt liv. Han haltade sig fram i tillvaron och kunde aldrig glömma läkaren, ja hela läkarvetenskapens misslyckande som han påmindes om för varje steg han tog. Holmberg utvecklade ett starkt hat mot allt vad läkare, sjukhus och vetenskap heter och han fick allt mer avancerade teorier om hur allt hänger ihop. Kanske läkarna egentligen försökte ta makten i samhället genom att pådyvla oss olika farliga mediciner? Var inte vaccin i själva verket smitta som sprutades in i helt friska människor?

Han ansåg att teorin om att det finns baciller var ett påfund av läkarkåren, som aldrig bevisats. Det fanns enligt Holmberg, därför ingen anledning till att tvätta sig överhuvudtaget, något som han blev ett levande bevis för. Se också d:r E.H Dresdens artikel nedan som styrker tesen.

Min pappa och Holmberg var bästa vänner. De träffades flera gånger i veckan över en kopp kaffe och diskuterade sakernas tillstånd. Holmberg var kraftfull som en väckelspredikant och han övertygade, resonerade, argumenterade. Till slut var också min pappa övertygad; läkare var ett fördärv som under falska förespeglingar såg till att folk blev sjuka och förstörda, av operationer och mediciner. Och det värsta var vaccinerna. Det var sprutorna med vaccin som i själva verket var orsaken till olika farsoter som t ex polion.

Så jag växte upp i ett hem där alla sjukdomar var något som man måste hantera själv. Att uppsöka vårdcentralen, eller sjukstugan som vi kallade den, var inte tänkbart. Vi utvecklade därför egna lösningar på problem, som lutade åt naturmedicinen eller kanske ska man säga kvacksalveriet.

Alla hudproblem som vi fick, smörjdes in med såpa eller honung. Dessa naturprodukter ansågs ha övernaturliga krafter. Ibland, vid svåra tillstånd, kunde vi använda Nivea, ni vet den där runda blå plåtburken som var så svår att öppna.

Te, kaffe och Hoffmans droppar. Terpentin mot håravfall. Rågmjölsgrot mot magont. Sen den bästa medicinen av dem alla; sömnen. Allt gick att sova bort.

När min bror bröt benet ansågs det vara bäst för honom att tillfriskna hemma på soffan. Holmberg och min far var helt överens. Som tur var hade mor fått nog och skickade honom till Öviks lasarett. Jag minns att jag var glad för det.

Det var ok att vara den ende i klassen som saknade alla former av inympade skydd mot farliga sjukdomar och farsoter, men att behöva ligga hemma med brutet ben, det kändes ändå inte riktigt bra.

Sven Teglund

3

Konst från mina samlingar – tre olika uttryck

Nilsson, Filip - född 1917 i Gråträsk, Piteå kommun. Är självlärd och har arbetat med såväl målningar som skulpturer. Han har utfört flera offentliga arbeten, huvudsakligen i trä och betong men också i järnsmide.

Johnsson, Gunnar – född 1917 i Malmö, självlärd. Utfört figur-kompositioner, interiörer och stilleben. Bodde i Stockholm och avled 2007.

Märner, Jan-Olof – född 1919. Studerade vid Otte Skölds målarskola på 40-talet, återvände sedan till Boden. En av initiativtagarna till den så kallade Bodenskolan. Avled 1989.

Roger Sandberg

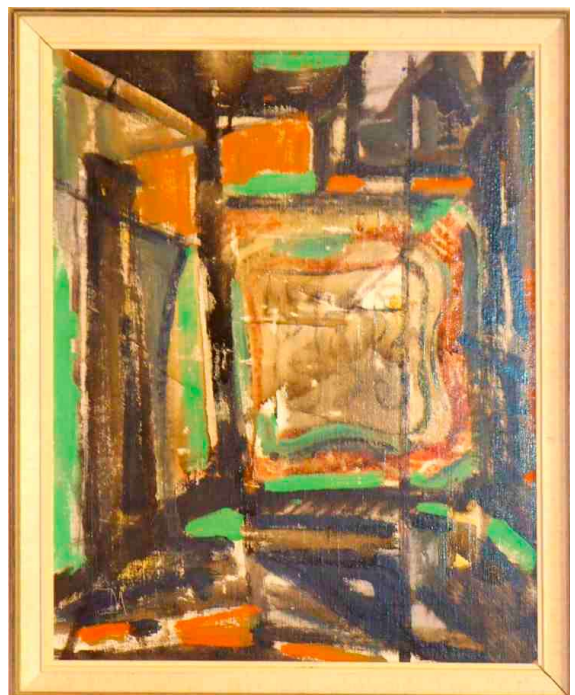

De här tre bilderna har hängt i Svartbyns bibliotek. Dan Lindgren ifrågasatte mitt val av bilder, varför just dessa tre? Han efterlyste en diskussion och vi träffades också några från Bild i Byn-gruppen en kväll i biblioteket för att reda ut konstbegreppen.

De tre konstnärerna är samtida och bilderna upplevs också som samtida. De målar med olika uttryck, alla figurativt mot det abstrakta. Den första bilden av Filip Nilsson har titeln "Landskap" och landskapet upplever man verkligen i sin färgprakt, men vad det egentligen föreställer är svårare att avgöra. Det fanns förslag.

Nästa bild har titeln "Tre figurer" från Italienresan. De tre figurena har vi inte identifierat. De konstruktiva färgerna och formerna tyder på ett speciellt ljus, men var finns det egentligen?

Slutligen Märners bild som här hänger rättvänd. Visar måhända en bakgård. En anledning att få måla med färgen som bärande element. Oavsett detta är de alla målade med insikt om färg och komposition. Spännande! Bra konst ställer frågor!

Franska bilder

Dan Lindgren visar fyra bilder, i Svartbyns bibliotek, från Fayence i Sydfrankrike, där han var på semester ifjol. Bilderna är små i formatet, cirka 5 x 10 cm, men utsökta. Tyvärr kan dessa digitalfotograferade kopior av kopiorna inte göra dem rättvisa. Men bilden av konstnären....